

neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ioan Schenker.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile legale criticate „limitează în timp accesul la justiție (...) și în final posibilitatea obținerii unui drept de proprietate“, prin instituirea unui termen derogatoriu de la dreptul comun, în interiorul căruia poate fi exercitat dreptul la acțiune în justiție.

Curtea de Apel Brașov – Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederea legală criticată nu încalcă accesul liber la justiție și nici dreptul de proprietate privată, deoarece legiuitorul este îndreptățit să stabilească un termen de prescripție, derogator de la dreptul comun, „în vederea asigurării stabilității circuitului civil, având în vedere caracterul special al imobilelor ce intră sub incidența acestui act normativ.“

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că „din interpretarea sistematică a dispozițiilor Legii fundamentale reiese că reglementarea procedurii de judecată intră în competența exclusivă a legiuitorului, care, în considerarea unor situații deosebite, poate institui și reguli procedurale speciale, derogatorii de la dreptul comun (...)“. Se mai arată că prevederea legală criticată reprezintă „o asemenea regulă procedurală specială, menită să asigure securitatea circuitului civil și stabilitatea raporturilor juridice civile, prin rezolvarea situației juridice a imobilelor ce cad sub incidența Legii nr. 10/2001. În opinia Guvernului, textul de lege criticat nu contravine nici dispozițiilor constituționale referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată, deoarece aceste dispoziții devin aplicabile ulterior momentului reconstituirii dreptului de proprietate privată, iar, pe de altă parte, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile art. 21 și nici pe cele ale art. 44 din Constituție. Se arată, invocându-se jurisprudența Curții Constituționale, că textul de lege criticat asigură liberul acces la justiție, ceea ce presupune accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înlățește actul de justiție, iar termenul instituit prin această reglementare, în interiorul căruia poate fi exercitat dreptul la acțiunea în constatarea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor preluate în mod abuziv, este impus de rațiunea evitării unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce privește raporturile juridice civile. Se mai arată că textul de lege criticat este în concordanță cu dispozițiile art. 44 din Constituție, deoarece legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, astfel încât să nu contravină intereselor generale sau intereselor particulare legitime ale altor subiecte de drept.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând Încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit Încheierii de sesizare a Curții Constituționale din 28 iunie 2005, îl reprezintă prevederile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989.

Legea nr. 10/2001 a fost modificată și completată prin titlul I cuprins în Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

În temeiul art. VII din titlul I al Legii nr. 247/2005, Legea nr. 10/2001 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, iar în prezent, în urma renumerotării textelor, art. 46 alin. (5) a devenit art. 45 alin. (5), cu același cuprins: „*Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*“

Termenul de un an a fost prelungit succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

Deși autorul excepției de neconstituționalitate nu indică expres nici un text din Constituție pretins a fi încălcat, din motivarea excepției rezultă că prevederile legale criticate sunt considerate contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1), referitoare la accesul liber la justiție, și în art. 44 alin. (1), referitoare la garantarea dreptului de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente:

Textul de lege criticat a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională pronunțându-se în mod constant asupra acestuia, prin raportare la dispozițiile art. 21 și 44 din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 427 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 5 decembrie 2003, s-a statuat că prevederile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 [devenit art. 45 alin. (5) în urma republicării legii] nu contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, deoarece legiuitorul poate stabili reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale pentru situații deosebite, astfel încât liberul acces la justiție să nu fie afectat. S-a mai arătat că „Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru legal, [...] cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. [...] Art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 recunoaște dreptul titularului la exercitarea acțiunii în constatarea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor preluate în mod abuziv și asigură posibilitatea de valorificare a acestuia în cadrul unui termen, impus de rațiuni sociale majore, respectiv de evitarea unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce

privește raporturile juridice civile, precum și de asigurarea stabilității și securității acestora, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate.“

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție, prin aceeași decizie, Curtea, respingând excepția, a statuat că „exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate nu trebuie absolutizată, iar legiuitorul este îndreptățit să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua și art. 136 alin. (5) din Constituție. Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, [...] în așa fel încât să nu vină în coliziune cu

interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea constată că, prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.“

Atât soluția pronunțată în decizia menționată, cât și considerentele ce au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ioan Schenker în Dosarul nr. 186/Ap/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Lăpădat

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea proiectului final al contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni deținut de stat la Banca Comercială Română — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă proiectul final al contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni deținut de stat la Banca Comercială Română — S.A., prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului va semna contractul de vânzare-cumpărare de

acțiuni în forma aprobată conform art. 1, în termen de 5 zile de la data desemnării ofertantului câștigător.

Art. 3. — Alineatul (10) al articolului 2³ din Hotărârea Guvernului nr. 772/2003 pentru aprobarea Strategiei de privatizare a Băncii Comerciale Române — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 14 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Președintele interimar al Autorității
pentru Valorificarea Activelor Statului,

Giliola Ciorteanu

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheroghe Vlădescu

București, 11 decembrie 2005.
Nr. 1.585.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind suspendarea aplicării unor ordine ale ministrului sănătății

Având în vedere Referatul de aprobare al Serviciului juridic nr. E.N. 4.486/2005,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu
modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin și până la 31 martie 2006 se suspendă aplicarea următoarelor ordine ale ministrului sănătății:

— Ordinul nr. 1.666/2004 privind stabilirea etapelor obligatorii ce urmează a fi parcurse de către unitățile sanitare cu paturi pentru obținerea avizului Ministerului Sănătății;

— Ordinul nr. 515/2005 privind aprobarea anunțului de participare la licitație și a documentației standard pentru elaborarea și prezentarea ofertei privind externalizarea serviciilor pentru spălarea inventarului moale din unitățile sanitare cu paturi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 și nr. 553 bis din 29 iunie 2005;

— Ordinul nr. 516/2005 privind aprobarea anunțului de participare la licitație și a documentației standard pentru elaborarea și prezentarea ofertei privind achiziția publică de servicii pentru spălarea inventarului moale din unitățile sanitare cu paturi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 și nr. 553 bis din 29 iunie 2005;

— Ordinul nr. 689/2005 privind aprobarea documentației standard de elaborare și prezentare a ofertei pentru externalizarea serviciilor de preparare și servire a hranei în unitățile sanitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 și nr. 708 bis din 5 august 2005;

— Ordinul nr. 690/2005 privind aprobarea documentației standard de elaborare și prezentare a ofertei pentru achiziția serviciilor de preparare și servire a hranei în unitățile sanitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 și nr. 708 bis din 5 august 2005;

— Ordinul nr. 832/2005 pentru aprobarea Documentației privind elaborarea și prezentarea ofertei pentru prestarea serviciilor de curățenie și întreținere a spațiilor din incinta unităților sanitare cu paturi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 și nr. 873 bis din 29 septembrie 2005.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 5 decembrie 2005.
Nr. 1.299.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 067035